סה: אף על פי פרק חמישי כתובות

רב אשי אמר תשמיש. אפילו גמל וספן הואיל ומשרה אותה על ידי שלש: **אבל** זן קטני קטנים. וכייפינן ליה והא דקאמר כפ' נערה (לעיל דף מט: וסש) כפו ליה אסיתא היינו יתריס על שש:

הדרן עלך אף על פי

מציאת האשה. נקונטרס גרס המדיר אחר אע"פ אגב דתנא באע"פ (לעיל דף סד:) המשרה אשתו על ידי שלש קתני המדיר אשתו שלשים יום יעמיד פרנס שהוא כעין שלש ואחר ששנה המדיר אחר לענין לאשון אבל בפירוש ר"ת וירושלמי ותוספתא וכרוב ספרים גרסינן מציאת האשה אחר אע"פ מיידי דסליק אם היתה מניקה פוחתין לה ממעשה ידיה ומיידי דתנא בסוף מתניתין המשלש מעות לבתו תנא בתריה המדיר דקתני יעמיד פרנס דהוי כעין שלש: **וירושתה** הוא אוכל פירות בחייה. גרלה לר"ת פירוש לאשון שבקונטרס עיקר דפי' ירושתה שנפלו לה נכסים ממקום אחר הוא אוכל פירות בחייה דאי כלשון אחרון שפי' ירושתה שהוא יורשה לאחר מיתה אמאי איצטריך למימר בגמרא בושתה ופגמה איצטריכא ליה הו"ל למימר דקמ"ל שהוא יורשה לאחר מיתה דממתניתין דיתר עליו הבעל לא שמעינן לה דאע"ג דאפיה יורשה וקתני יתר עליו הבעל היינו כשאין לה בנים אבל יש לה בנים לא שמעינן מהתם ומיהו איכא למימר דלא מצי למימר דיורשה איצטריכא ליה דהא שמעינן לה ממתניתין דהכותב (לקמן דף פב.) ומפרק יש נוחלין (נ"ב דף קח.): **ה"ג** בושתה **ופגמה שלה.** ור"ת הגיה בספרו שלו ולפי זה הא דבעי בפרק המניח (נ"ק דף לב.) המזיק אשתו בתשמיש המטה מהו מלעבר קל כעי אבל מבושת ופגם פשיטא דפטור דאפילו חבלו בה אחריני הוי שלו ומיהו אין נראה דא"כ הו"ל למימר לעיל (דף מו:) דהאב אינו זכאי בבושת ופגם של חבלה אלא דווקא באונס ומפתה כדאמרינן בהאומל (סס דף פז: וסס) לא זיכתה תורה לאב אלא שבת נעורים בלבד ולעיל בריש נערה (דף מג.) נמי פריך חבלות דידה ניהו יתר עליו הבעל שהוא זכאי בבושת ופגם אלא ודאי בושתה ופגמה שלה גרסינן ור"ת עלמו חזר בו וכן גרים בירושלמי וכן משמע בגמרא מדקאמר בושתה ופגמה איצטריכא ליה פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן דלא אמר בושתה ופגמה איצטריכא ליה דאגב דבעי למיתני בושתה ופגמה שהוא שלו תנא נמי מציאתה ומעשה ידיה שהן שלו אבל אי גרסינן שלה אמי שפיר דמשום רבנן לא איצטריך למיתני כלל מציאתה ומעשה ידיה דמה ענין זה אגב זה דהאי הוי שלו והאי הוי שלה ולא איצטריך למיתני אלא משום רבי יהודה בן בתירא דאליביה שייך בהו בעל: **שלה.** למ"ד בהאומל (נ"ק דף פו.) בקוטע יד עבד עברי של חבירו יצתן הכל לעבד ויולקח בהן קרקע והוא אוכל פירות אמי שפיר דהכא נמי הכל לאשה ויולקח בהן קרקע והוא אוכל פירות אבל למאן דאמר יצתן שבת גדולה לעבד ושבת קטנה לרב צריך לחלק בין עבד לאשה: **בזמן** שבסתר. פגם שבסתר במקום שאין בני אדם יכולין לראות שבגלוי שפלעה בפניה במקום שנראה לכל ונפגם הוא עלמו עמה בושת שבסתר שבייסה ביתו לבייה שבגלוי שבייסה בפני כל אדם: והא (שם). יתר עליו הבעל. שהוא זוכה גם בכל הפירות למעלה ואוכל פירות מנכסים שנפלו לה בירושה מבעיות לו (שם).

הא תנא שליח ערטלאי ורמי מסאני. מופסטו ועכוס שאין לו חליפות בגדים אלא משנה לשנה ומנעלים קאמר ממועד למועד ושאר בגדים לא מחליף במועד. והפסיטו מתרגמינן ושלא (ויקרא ו:): **זוזי פשיטי.** זוזי מדינה שהן שמינית שבזוז לורי. כל כסף מדינה אחד משמונה בכסף לורי כדאמרי' לעילי' סלע מדינה פלגא דזוזא שהוא אחד משמונה בסלע. **מוסר מזונות.** כגון אשה שמזונות האמורים במשנתנו עודפין לה שאינה רעבתנית: **שלא הפגנה על בעלה.** בימי טהרתה בלוכשת בגדים שלבשה בימי נדות: **מוסר בגאות.** אלמנה המזונות מנכסי יתומים ועליהן ליתן לה כלים של ממשים זוז משנה לשנה: **יוצא בערוב אמו.** ערבה אמו לגפון ואביו לדרוש אמו מוליכתו אצלה ואין אביו מוליכו אצלו שעדיין הוא צריך לאמו וכתרה שדיוהו רבנן. אלמא עד שש צריך שיוצא מאמו וכשש שהגעל זן אותה כך זן אותו עמה:

הדרן עלך אף על פי

מציאת **אשה.** וירושתה. אם נפלה לה ירושה הוא אוכל פירות בחייה והקרן שלה. ליתנה לאחריני ואם מתה בחייו יורשה: **ופגמה.** נזק חבלה אם יחבלו בה: **וזכות שבגלוי.** שהבושת שלו ועוד שנמשכת עליו והוא מוכל: **יצתן בהן קרקע.** שהרי זה כשאר נכסים הנופלים לה שהן תלויין: **אוכל פירות בחייה.** והקרן שלה אם יגרשנה או ימות ואם תמות היא יורשה: **גמ' תניא.** כפ' נערה (לעיל דף מו:): **יתר עליו הבעל.** אלמא בעל זכאי בכולן: **הבעדה.** אם תעשה מלאכה יותר ממה שפסקו לה חכמים: דמעשה

הא תנא שליח ערטלאי ורמי מסאני אמר ליה תנא במקום הרים קאי דלא סגיא בלא תלתא זוגי מסאני ואגב אורחיה קא משמע לן דניתבינהו ניהלה במועד כי היכי דניהוי לה שמחה בגוייהו: וכלים של חמשים זוז: אמר אביי [6]חמשים זוזי פשיטי ממאי מדקתני במה דברים אמורים בעני שבישראל אבל במכובד הכל לפי כבודו ואי ס"ד חמשים זוז ממש עני חמשים זוז מנא ליה אלא ש"מ חמשים זוזי פשיטי: ואין נותנין לה לא חדשים וכו': [7]ת"ר [8]מותר מזונות לבעל [9]מותר בלאות לאשה מותר בלאות לאשה למה לה אמר רחבה שמתכסה בהן בימי נדתה כדי שלא תתגנה על בעלה אמר אביי נקטינן [10]מותר בלאות אלמנה ליורשיו התם הוא דלא תתגני באפיה הכא תתגני ותתגני: נותן לה מעה כסף וכו': מאי אוכלת רב נחמן אמר [11]אוכלת ממש רב אשי אמר תשמיש תנן אוכלת עמו לילי שבת בשלמא למ"ד אכילה היינו דקתני אוכלת אלא למאן דאמר תשמיש [6] מאי אוכלת [12]לישנא מעליא כדכתיב [13]אבלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און מיתיבי רשב"ג אומר אוכלת בלילי שבת ושבת בשלמא למ"ד אכילה היינו דקתני ושבת אלא למאן דאמר תשמיש תשמיש בשבת מי איכא [14]והאמר רב הונא ישראל קדושים הן ואין משמשין מטותיהן ביום [15]האמר רבא בבית אפל מותר: ואם היתה מניקה: דרש רבי עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה [16]אע"פ שאמרו אין אדם זן את בניו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן בניו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן את בניו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן בניו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן בניו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן